

40 DANA ZA ŽIVOT

9. dan, 1. listopada 2020.

Nakana:

Molimo kako bismo rasli u radosti znajući da služimo Bogu živomu.

Sveto pismo:

„I Riječ tijelom postade i nastani se među nama i vidjesmo slavu njegovu - slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca - pun milosti i istine.“ (Iv 1, 14)

Razmatranje:

Neizmjerana je bila radost u očima Marije i svetog Josipa kada su u svoje ruke primili dijete Isusa - Riječ koja je tijelom postala. Tada možda još nisu niti bili svjesni čuda koje se pred njima dogodilo jer su bili opterećeni mnogim drugim stvarima poput putovanja u Betlehem, pronalaska smještaja i samim porodom.

„Žena kad rađa, ima žalost, jer dođe čas njezin. Ali kad rodi dijete, više se ne sjeća muke zbog radosti, jer se rodi čovjek na svijet.“ (Iv 16, 21)

Ove Isusove riječi mogu se primijeniti na svaku majku u trenutku dok nakon mukotrpnog poroda u ruke prima svoje tek rođeno dijete. Vrisak majčine boli zamjenjuje dječji plač koji sve prisutne ispunja radošću. Svako dijete svojim malim i krhkim bićem odražava Božju stvarateljsku moć i očituje njegovu slavu. „Slava Božja živi je čovjek“, davno je zapisao sv. Irenej, nastavljajući: „a njegov život se sastoji u gledanju Boga.“

Ako je život običnog čovjeka već samo po sebi očitovanje Božje slave, što je onda tek život Isusa Krista Sina Božjeg? Koliku radost su osjetili svi ljudi koji su imali priliku susresti Ga i prepoznati u Njegovim riječima i djelima Božju ljubav koja hoda među nama ljudima. Služeći njemu služili su samome Bogu.

Ljudsko tijelo, iako podložno promjenama, starenju i propadanju postalo je dom

Božjem Duhu. On je to tijelo u Isusu obnovio, načinio mu „update“ ili još bolje rečeno, vratio ga na „početne postavke“ izbrisavši iz njega sve krive korake i grijeha. Iako imamo osjećaj da se u svojem tijelu trpimo i mučimo dok odvajamo vrijeme u službi nerođenih, no i na taj način naše tijelo odražava slavu Božju. Možda nam se ponekad ono maleno još nerođeno dijete u majčinoj utrobi ne čini dostojnim zvati čovjekom. Ipak Isus i njegovo tijelo vraća na „početne postavke“, otkupljuje ga i priprema za slavu u Nebu.

Isus nastavlja poučavati svoje učenike: „Tako dakle i vi: sad ste u žalosti, no ja ću vas opet vidjeti; i srce će vam se radovati i radosti vaše nitko vam oteti neće.“ (Iv 16, 22) I nas tješe ove Isusove riječi dok po suncu i kiši, pogrđeni i ismijani molimo da svako začeto dijete bude rođeno i tako živo postane slava Božja. Rođenjem svakog djeteta i obnovom ljubavi u svakoj obitelji naša se radost obnavlja jer u svakom djetetu vidimo lice Božje. Služeći tom malenom još nerođenom biću služimo samome Bogu koji se u njemu nalazi.

Molitva:

Dragi Isuse, koji si nakon muka poroda postao Majci Mariji i svetom Josipu radost i odsjaj Božje slave, molimo te da tim istim blagoslovom novoga života obdariš svaku majku i oca koji su začeli dijete. Podaj i nama moliteljima utješnu radost da u svakom djetetu vidimo Tvoju slavu dok nas jednom ne razveseliš susretom u Nebu. Amen.

fra Ivan Penava, Šibenik